

[Aksel Larsen.]

indbyrdes om Handelen; dér ved jeg meget vel, man kan komme ud for, at f. Eks. Frankrig siger: Ja, vi vil godt købe nogle af jeres Landbrugsprodukter og andre Ting, men saa maa I tage Biler og Rødvin, for andet har vi ikke at eksportere — og saa maa man overveje, om man paa de Vilkaar vil sælge Landbrugsprodukter til Frankrig eller foretrække at indskrænke Samhandelen. Men det er noget helt andet. Største Parten af det, vi kalder Luksusimport eller unyttig Import, er jo kommet fra England og fra Sterlinglandene, og dér gør et saadant Forhold sig ikke gældende, saa den Undskyldning for Valutapuklen gælder ikke.

En anden Aarsag til Vanskelighederne er, at Regeringen var saa ivrig efter at bevise, at den var en liberal Regering, og begyndte at ophæve Restriktionerne. Jeg skal ikke gaa i Detailler, men kun nævne et enkelt Eksempel; Sodaen. Nu har vi faaet Soda-rationering igen, efter at vi har haft en rationeringsfri Tid i nogle Maaneder, hvilken rationeringsfri Periode bevirkede, at der opstod en katastrofal Sodamangel herhjemme. Her blev Regeringen af de haarde Kendsgerninger belært om, at dens liberale Politik duede ikke, men jeg haaber, at den saa ogsaa har indset, at det var et alvorligt Fejlgreb, den begik, da den i sin Tid ophævede Sodarationeringen. Og som det er gaaet paa dette Felt, er det gaaet paa andre.

Endnu en Aarsag er dér til Varemangelen, og det er den efter min Opfattelse totale Mangel paa Plan for Produktionen herhjemme. Det er tidligere blevet belyst af Handelsministeren i en anden Tale, hvori han sagde, at det maaske havde været heldigt, hvis ikke en saa stor Part af de importerede Tekstilstoffer var blevet benyttet til at sy Slips og *house-coats* af, men det var desværre sket — derfor kunde der ikke sys mere fornuftige Ting af dem — og til at fremstille disse ganske unødvendige eller dog til Dels unødvendige Ting var der medgaaet kostbar Arbejdskraft. Det er klart, at Ansvaret herfor er Regeringens, som ikke har benyttet sig af sin Beføjelse til at lægge en Produktionsplan for Konfektionsindustrien. Noget lignende kan man vel nok sige om Brændselet — men det har været debatteret i Gaar —, og noget lignende kan man da i hvert Fald absolut sige om Byggeriet.

Den højtærede Handelsminister har talt en hel Del om Byggeriet og om Byggematerialer, om Murstenene; men noget rigtigt har vi ikke faaet at vide om, hvordan Udsigterne er for, hvilket Byggeri dér vil

blive. Den ene Dag nævner en Minister, at der antagelig vil blive bygget 15 000 Lejligheder i det kommende Aar, en anden Dag nævner en Departementschef eller en anden sagkyndig, at det bliver 20 000. Hvad skal man tro?

Jeg er af den Opfattelse, at overhovedet ingen af disse saakaldt ansvarlige aner noget som helst derom, fordi man ingen Plan har for Fremskaffelse af de nødvendige Byggematerialer og for, hvordan de skal anvendes. Man har indført et Byggestop, man har indført Restriktioner for, hvad der maa bygges, men ved disse rent negative Foranstaltninger sikrer man ikke, at det, der maa bygges, og det, der bør bygges, ogsaa bliver bygget. Naar der mangler Plan paa disse Omraader, er det ganske klart, at der skal opstaa Varemangel.

Det var Aarsagen til Varemangelen, og hvor den efter min Mening maa søges. Og saa er der Aarsagerne til, at vi har faaet denne Valutapukkel. Men lad mig understrege, at det er en Valutapukkel paa England, ikke en Valutapukkel i Almindelighed. Ganske vist kan det forekomme, at der er Knapthed paa udenlandsk Valuta, især paa Dollarvaluta. Ja, jeg kan ikke komme uden om, at ogsaa her kommer Regeringen til ikke alene at tage Æren og Magten, men ogsaa at tage Ansvaret, og den kan ikke klare sig med at skyde paa, hvad en Regering har gjort for halvandet Aar siden. Den har siddet tilstrækkelig længe til at gøre, hvad der var fornødent, hvis den syntes, det var fornødent at gøre det. Jeg kan ikke komme uden om, at Aarsagen til den engelske Valutapukkel og den medvirkende Aarsag til Vanskelighederne og Knapheden, hvad angaar Valuta fra andre Lande, maa søges i den Handelspolitik, der er ført, hvorefter man har garanteret England den overvejende Del af det danske Landbrugs Eksportvarer til Priser saa lave, at man ikke finder saa lave Priser noget andet Sted i Verden. Jeg mener, Regeringen skulde have benyttet Lejligheden til at komme bort fra dette Forhold. Jeg maa maaske have Lov at sige, at dér var en klog Mand, som forleden udtrykte det saadan: Vi sidder jo paa Flæsket! Jeg synes, at saadan, som vi har været behandlet af visse Lande, og ikke mindst af England — og det er forstaeligt, at England varetager sine egne Interesser, men derfor kan vi godt synes, at det ikke er rart for os —, havde det været rimeligt, om vi ogsaa havde søgt at udnytte de Trumfer, vi faktisk sidder med paa Haanden, til at opnaa rimelige Handelsbetingelser og ordentlige Priser. Det har man ikke gjort,